

POLJOPRIVREDNA SAVETODAVNA I STRUČNA SLUŽBA D.O.O.
POŽAREVAC

MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE, ŠUMARSTVA I
VODOPRIVREDE

BILTEN

Datum : 09.03. 2011.

Uređivački odbor: Grozdić Jovan dipl.ing., Stojšić Siniša dipl.ing., Jorgovanka Vlajkovic, dipl.ing., Stanković Stanislava, dipl.ing., Stojanović Aleksandar, dipl.ing., Rajčić Monika dipl.ing., Jovanović Zvezdana dipl.ing., Vujčić Nenad dipl.ing. i Jovica Jurišić, dipl.ing.

Setva jarog graška i grahorice

Stočni grašak i grahorica zauzimaju značajno mesto u krmnom konvejeru. Grašak se može iskorišćavati kao koncentrovano stočno hranivo, kao zrno koje se melje i direktno daje stoci, kao seno, a može se i silirati. Zrno sadrži 23-27 % proteina i može se koristiti za ishranu stoke bez prethodne termičke obrade (za razliku od zrna soje). Iskorišćavanje graška za zelenu krmu se obavlja u fazi cvetanja do formiranja prvih mahuna, a spremanje silaže se obavlja kada je razvijeno dve trećine mahuna.

Stočni grašak treba gajiti isključivo u plodoredu. Dobri predusevi su okopavine, strna žita i neke vrste povrća. Na istom mestu se može gajiti posle 3-4 godine. Osnovna obrada zemljišta za setvu graška se izvodi u jesen oranjem na dubinu od 25 cm. Predsetvena priprema se obavlja neposredno pred setvu, a ima za cilj da usitni i poravna površinu zemljišta, što pruža povoljne uslove za kvalitetnu setvu i nicanje graška. Grašak ima manje potrebe za hranivima pa se uglavnom koriste kompleksna đubriva. Orijeontacione količine su 30-50 kg azota, oko 50-80 kg fosfora i 40-60 kg kalijuma.

Obzirom da grašak vezuje izvesnu količinu azota iz vazduha pomoću bakterija na korenovom sistemu, posebnu pažnju treba obratiti na đubrenje sa azotnim đubrivima. Celokupnu količinu fosfornih i kalijumovih đubriva treba primeniti pre osnovne obrade zemljišta i zaorati, a azotna đubriva treba primeniti u predsetvenoj pripremi zemljišta. Setva se obavlja krajem februara i u martu zavisno od vremenskih uslova. Za setvu treba koristiti deklarirano seme. Seje se uskoredo na međurednom rastojanju od 15-20 cm i 3-5 cm u redu. Količina semena koja se koristi za setvu zavisi pre svega od gustine useva i cilja gajenja kao i sorte. U proizvodnji stočnog graška najzastupljenije su domaće sorte i to JUNIOR sa masom hiljadu zrna od 130-170 g i količinom semena za setvu od 150 kg/ha koji se gaji radi krme, a može se gajiti i za zrno sa potencijalom prinosa od 4,5 t/ha, JAVOR i JEZERO sa masom hiljadu zrna od 270-290 g i količinom semena za setvu od 250-300 kg/ha koje se gaje za zrno sa potencijalom prinosa i do 5 t/ha.

Od mera nege posebnu pažnju treba obratiti na zaštitu useva od korova, bolesti i štetočina.

Grahorica se gaji radi stočne hrane koja je odličnog kvaliteta. Koristi se u vidu zelene krme (ispaša i kosidba), u vidu sena i silaže. Može se uspešno gajiti u smeši sa žitima čime se značajno povećava produktivnost, kvalitet krme i odnos hraniva. Od žita se koriste raž i ovas, ređe ječam i pšenica. Grahoricu treba gajiti isključivo u plodoredu. Najbolji predusevi su okopavine i strna žita, a na istoj parceli može se gajiti posle 3-4 godine. Grahorica je odličan predusev za kukuruz i povrće, a najbolji pokazatelj je povećanje prinosa ovih kultura.

Obrada zemljišta treba da bude blagovremena i kvalitetna. Osnovnu obradu treba obavezno izvesti u jesen na dubini od 30 cm. Predsetvena priprema se izvodi sa ciljem da se stvori rastresiti površinski sloj zemljišta koji je u funkciji kvalitetne setve.

Grahorica ima sposobnost fiksacije azota od 140-150 kg/ha. Povoljno reaguje na đubrenje mineralnim đubrivima, dok se organsko đubrivo naročito stajnjak upotrebljava pod prethodni usev.

Orijentacione količine mineralnih đubriva se kreću oko 40-80 kg azota po hektaru, 70-100 kg fosfora po hektaru i oko 70-90 kg kalijuma po hektaru. Fosforna i kalijumova đubriva se u celosti upotrebljavaju pri osnovnoj obradi zemljišta. Azotna đubriva se unose u predsetvenoj pripremi.

Setva grahorice se obavlja u martu, uskoredno na rastojanje 14-16 cm i dubinu od 4-6 cm. Za setvu se koristi od 120-130 kg grahorice i 30-40 kg žita (ovas, raž, pšenica). Sorta jare grahorice koja se seje na našem području je NOVI BEOGRAD sa potencijalom prinosa 35-40 t/ha zelene krme i 7-8 t/ha sena uz učešće sirovih proteina u suvoj materiji od 21 %.

Obzirom da grahorica ima kratak vegetacioni perid i da se gaji kao međuusev, merama nege se poklanja manja pažnja. Valjanje je mera koja se koristi nakon setve i ima za cilj uspostavljanje boljeg kontakta između semena i zemljišne vlage.

Jorgovanka Vlajkovic, dipl.ing.
Stanislava Stanković, dipl.ing.

Kukuruz šećerac

Kukuruz šećerac se koristi za ljudsku ishranu kada je zrno u fazi mlečne zrelosti, kada je zrno nežno, sočno i slatko. Ukus šećerca određuje slatkoća koja zavisi od udela šećera i skroba u zrnu. Maksimalan sadržaj šećera je u fazi 20-23 dana posle oprašivanja kada je i kvalitet nezrelog zrna najviši.

Kukuruz šećerac dobro uspeva na prirodno plodnim, strukturnim, humusnim i dubokim zemljištima koja su dobro obezbeđena vlagom. Optimalna pH vrednost zemljišta je od blago kisele do neutralne. Na istoj parceli može da se gaji svake druge godine. Monokultura treba da se izbegava zbog širenja bolesti i štetočina.

Dobri i kvalitetni prinosi kukuruza šećerca postižu se u uslovima optimalne vlažnosti zemljišta zbog čega se preporučuje navodnjavanje useva. To naročito važi za postrne ili kasnije rokove setve, kada je navodnjavanje potrebno posle setve, kako bi se obezbedilo brzo i ravnomerno nicanje. Kasnije, navodnjavanje svakih 15 do 20 dana, kako bi se dobili rentabilni prinosi.

U uslovima bez navodnjavanja dobre prinose daje samo rani hibridi iz redovne prolećne setve. Vegetacioni period kukuruza šećerca traje kratko, pa u kritičnim fazama razvoja, cvetanju i nalivanju zrna, početkom jula u zemljištu se još uvek nalazi dovoljno vlage koja se akumulira tokom zime i ranog proleća.

U redovnoj aprilskoj setvi, od svilanja do tehnološke zrelosti prođe prosečno 23-24 dana, a iz postrne junske, svega 16 do 18 dana. U postrnim rokovima period od nicanja do berbe je u proseku kraći za 15 do 20 dana.

Kukuruz šećerac se đubri stajnjakom, 20-40 t/ha, ujesen, pre dubokog oranja, kada se unosi i NPK 10:39:20, 400-500 kg/ha. Osnovno đubrenje se podešava tako da odnos hraniva NPK bude 1:2:2. Azotno đubrivo treba dodavati kasnije kroz prihranjivanje. Prihranjuje se 1-2 puta, sa po 150-200 kg KAN-a ili Uree rasturanjem po međurednoj površini i mešanjem sa površinskim slojem okopavanjem ili kutiviranjem.

Setva se obavlja od polovine aprila pa do 20 juna (postrno). Sukcesivne setve treba da omoguće što duži period berbe svežih klipova. Obavljaju se svakih 15 dana, tj. kada usev iz prethodnog roka setve nikne seje se sledeći.

Po hektaru se troši 12-20 kg semena, što zavisi od krupnoće semena i željene gustine useva. Seme čuva klijavost 5-6 godina. Seje se u redove, najčešće 70x25 cm, što daje oko 57.000 biljaka po hektaru. Rani hibridi se seju gušće, a kasniji ređe. U malim baštama obavezno se seje u nekoliko redova, kako bi se obezbedila dobra oplodnja i ispunjenost klipova zrnom. Naime, kukuruz se

oprašuje vetrom, tako da, ako se gaji u jednom redu, vetar odnosi prah daleko od biljaka i klipovi ostaju šturi. Dubina setve varira od 4 do 6 cm.

Posebnu pažnju treba posvetiti primeni pesticida u usevu kukuruza šećerca zbog ograničenog izbora preparata.

Jorgovanka Vlajkovic, dipl.ing.
Stanislava Stanković, dipl.ing.

Projektovanje zasada šljive

Analiza prirodnih uslova

Kod analize prirodnih uslova pre svega treba obratiti pažnju na klimatske i zemljišne uslove. Imajući u vidu sa jedne strane da šljiva kao voćna vrsta odlično uspeva na nadmorskoj visini od 250 – 600 m, a u nekim našim krajevima čak i do 900 m nadmorske visine i da nije posebno probirljiva na zemljište, te je sasvim dovoljno da ono bude duboko, rastresito i propusno, blago kisele do neutralne reakcije (pH 5,5 – 7), a sa druge strane vekovnu tradiciju proizvodnje šljive na ovom području može se zaključiti da što se tiče prirodnih uslova za proizvodnju šljive nema nikakvih prepreka.

Priprema zemljišta za sadnju

Cilj uređenja i pripreme zemljišta za podizanje šljivika je stvaranje uslova za što bolji prijem, porast, razvoj i plodonošenje voćaka, obradu zemljišta, đubrenje, zaštitu, navodnjavanje, berbu i transport plodova. Radovi su sledeći:

- Krčenje prethodnih višegodišnjih kultura
- Suzbijanje višegodišnjih korova
- Organizacija zemljišne teritorije (za površine > 1 ha)
- Meliorativno đubrenje zemljišta
- Rigolovanje tj. osnovno oranje zemljišta
- Fina priprema rigolovanog zemljišta

Od ovih radova pre svega terbalo bi obratiti pažnju na meliorativno đubrenje. Pre ovog procesa treba analizom zemljišta utvrditi količinu blagog humusa, P_2O_5 i K_2O . Poznato je da za gajenje šljive zemljište treba da sadrži 3% blagog humusa, 5 - 7 mg P_2O_5 , 20 – 25 mg K_2O . Da bi se sadržaj humusa na dubini od 0 – 40 cm povećao za 1% treba u zemljište uneti 50 t/ha stajnjaka i to u toku 2 – 3 godine. Za povećanje nivoa lakopristupačnog fosfora za 1 mg treba 60 kg/ha P_2O_5 , a za povećanje 1 mg lakopristupačnog kalijuma treba takođe 60 kg/ha K_2O , uz napomenu da ako se fosforna i kalijumova mineralna đubriva unose u zemljište pre podizanja voćnjaka u meliorativne svrhe, ne sme se uneti veća količina od 800 kg/ha. Potrebne količine stajnjaka treba uneti tako što se jedna polovina unosi pre rigolovanja, a druga prilikom sadnje voćke i to u jame. Na blago kiselo i ako se analizom utvrdi da je pH < 4,5 neophodno je zemljište kalcificirati i to negašenim krečom u količini od 1000 – 1500 kg/ha i obavezno rasturiti zajedno sa stajskim đubrivom. Posle izvršenog meliorativnog đubrenja pristupa se osnovnoj obradi zemljišta – rigolovanje. U zavisnosti od terena s jedne strane, i od raspoloživih mašina sa druge strane, preporučljivo je izvršiti što dublju obradu zemljišta jer dublje obrađena zemlja povlači kopanje manjih rupa za sadnju šljive.

Razrada tehnološkog procesa

U zavisnosti od same parcele kao bitnu stavku treba odrediti pravac redova, a samim tim međuredno rastojanje i način sađenja. Pravac pružanja redova po pravilu bi trebao biti SEVER-JUG, ali zbog prvenstveno maksimalnog iskorišćenja zemljišta i konfiguracije terena, dozvoljena su neka odstupanja od ovog pravca. Takođe, iz prethodno navedenog, raspored voćki može biti različit u voćnjaku i to u kvadrat, pravougaonik i ravnostrani trougao, gde se ovaj zadnji način najčešće i primenjuje. Razlog je taj što je ovaj raspored sadnje najviše prilagodljiv poboljšanoj piramidalnoj kruni, gde preporučujemo formiranje ovog uzgojnog oblika za šljivu. Takođe kod ovog rasporeda voćke imaju podjednako rastojanje u svim pravcima i moguća je obrada zemljišta mladih zasada u

tri pravca. Ako bi se sadilo u pravougaonik, rastojanje bi bilo 5 x 4 m i broj stabala po hektaru bi bio 500 komada. Ako bi se išlo u ravnokrani trougao ili kvadrat rastojanje bi bilo 5 x 5 m i broj stabala bi bio 400 kom/ha ili 4,5 x 4,5 m gde je broj sadnica 490 kom/ha. Razmeravanje redova i sama tehnika razmeravanja bi se prilagodila samoj parceli.

Izbor i opis sorti šljive

U skladu sa analizom prirodnih uslova sa trendom na domaćem i inostranom tržištu, predlažem da se u voćnjaku zasade sledeće sorte šljive:

1. Čačanska rodna - je nastala ukrštanjem stenljeja i požegače. Priznata je 1975. god. a zaštićena 1991. god. Veoma je rodna sorta, pogodna za sušenje, preradu i svežu potrošnju. Daje veoma kvalitetu šljiva, plod je srednje krupan (26-28 g), samooplodna. Zshteva redovnu obradu i oštru rezidbu. Bez rezidbe rađa rađa alternativno i da je sitne nekvalitetne plodove. Uspeva u različitim ekološkim uslovima. Plodovi dobro podnose transport. Dosta je osetljiva na plamenjaču i rđu, a srednje osetljiva na šarku šljive.
2. Čačanska lepotica - je nastala ukrštanjem vagenhajm i požegače. Priznata je 1975. god. A zaštićena 1991. godine. Rana, stona i kvalitetna sorta slabije bujnosti. Redovno i obilno rađa na svim lokalitetima. Tolerantna je na šarku šljive, nije osetljiva na moniliju, relativno je osetljiva na plamenjaču i rđu pa se mora redovno štiti od svih bolesti. Plod je veličine 30-40 g, čvrst je i dobro podnosi transport. Obzirom da ranije dobije boju može se brati i ranije čime se transportabilnost povećava.

Sadnja šljive

Sadnja voćki može se obaviti u jesen, tokom zime ukoliko vremenske prilike dozvoljavaju i u proleće što je moguće ranije. Najbolja je jesenja sadnja jer preseći žila brzo kalusiraju, voćke su bolje obezbejene vodom i takve sadnice se brže i bolje razvijaju.

Posle razmeravanja redova i obeležavanja mesta sadnje u redu, uz prethodnu pripremu sadnica, pristupa se sadnji šljive. Veličina rupe zavisi od prethodno pripremljenog zemljišta. Ako je zemljište dobro pripremljeno i vrši se đubrenje u rupu onda se kopaju rupe veličine 60 x 60 cm. Ako se ne đubri u zemljište, a ono je dobro pripremljeno, dovoljno je kopanje rupe 40 x 40 cm. Međutim ako priprema zemljišta nije bila dobra, ili se vrši sadnja na ledini, onda rupe moraju biti 120 x 60 h 60 cm iskopane najmanje 30 – 40 dana pre sadnje. Dubina sadnje voćki treba da bude do visine do koje su sadnice bile u rastilu uz obavezno zalivanje na kraju u količini 8 – 10 l vode po sadnici.

Održavanje zemljišta

Održavanje zemljišta ima za cilj stvaranje optimalnih uslova na razvoj korenovog sistema jer se tim uspostavlja povoljan vodni, vazdušni i toplotni režim. Koji će se način održavanja zemljišta primeniti zavisi od više faktora, tj. od same parcele (nagiba, sistema gajenja, da li se zemljište navodnjava i sl.). održavanje može biti:

- čista obrada (jalovi ugar)
- zastiranje (mulčiranje)
- kombinovano (međuredna obrada a u redu zatravljivanje ili obrnuto)

Sistemi uzgoja i oblik krune

Za predložene šljivike preporučuje se poboljšana piramidalna kruna. Ovaj uzgojni oblik sastoji se od 5 – 7 osnovnih ramenih grana ali bez vodilice. Formiranje ovog uzgojnog oblika traje četiri godine. Formiranje u prvoj godini je tako da se sadnice posle sadnje skraćuju na 80 – 100 cm iznad zemlje. Tokom jula odaberu se tri najjača i najbolje raspoređena mladara i to: vršni koji služi za produženje debla i dva bočna za obrazovanje ramenih (sleletnih) grana.

Vertikalni razmak između ramenih grana treba da bude 30-40 cm, ostali mladari se uništavaju ili povijaju.

Analiza ekonomskog dela projekta

Materijal

r.br.	Vrsta materijala	jed. mere	potrebno	cena	iznos po ha
1.	Sadnica	kom.			
2.	Stajnjak	t			
3.	NPK	kg			
4.	KAN	kg			
5.	Venturin (2 h)	kg			
6.	Sistemin	l			
7.	Analiza zemljišta	ha			
8.	Negašeni kreš	t			
				SVEGA:	

Radna snaga

r.br.	Vrsta rada	jed. Mere	potrebno	cena	iznos po ha
1.	Razmeravanje i obeležavanje mesta za sadnju	R. dan - 8 h			
2.	Kopanje jama	R. dan - 8 h			
3.	Utovar i istovar stajnjaka	R. dan - 8 h			
4.	Sadnja sa đubrenjem	R. dan - 8 h			
5.	Prekraćivanje sadnica	R. dan - 8 h			
6.	Prihranjivanje sadnica	R. dan - 8 h			
7.	Zalivanje sadnica	R. dan - 8 h			
8.	Okopavanje sadnica (2 h)	R. dan - 8 h			
9.	Zaštita od glodara i hemijska zaštita	R. dan - 8 h			
10.	Zelena rezidba	R. dan - 8 h			
				SVEGA:	

Mehanizacija

r.br.	Vrsta rada	jed. Mere	potrebno	cena	iznos po ha
1.	Prevoz stajnjaka, sadnica i sl.	h			
2.	Rasturanje min. đubriva sa ciklonom	h			
3.	Oranje sa drljanjem	h			
4.	Obrada u trakama (motokultivator 2 h)	h			
5.	Zaštita od bolesti i štetočina	h			
				SVEGA:	

Oprema

r.br.	Vrsta mašina i alata	jed. Mere	potrebno	cena	iznos po ha
1.	Kultivator (freza IMT – 509)	kom			
2.	Prikolica	kom			
3.	Motorna prevozna prskalica	kom			
4.	Makaze za rezanje voća	kom			
5.	Sitni alat (ašov, motika i sl.)	kom			
				SVEGA:	

UKUPNI TROŠKOVI (1. + 2. + 3. + 4.)

PRINOS

DOHODAK

Aleksandar Stojanović, dipl.ing

Tov silažom

Na osnovu dosadašnjih iskustava i saznanja ne preporučuje se upotreba silaže u ishrani teladi pre nego što navršše dva meseca. U tom uzrastu telad još nema razvijenu mikrofloru predželudaca. Zbog toga se ovoj kategoriji silaža može davati tek od trećeg ili četvrtog meseca, s tim da se počne sa vrlo malim količinama, a da sa 5 – 6 meseci mogu da konzumiraju oko 5 kg silaže, sa 8 – 12 meseci 10 – 13 kg, a od 12 – 15 meseci 15– 22 kg silaže.

Što se tiče tova junadi, on se može u potpunosti zasnivati na kvalitetnoj silaži.

Najčešće se u tovu koriste silaže cele biljke kukuruza, a značajna je i mogućnost upotrebe silaže od različitih sporednih proizvoda poljoprivrede i prehrambene industrije kao što su: glave i lišće šećerne repe, džibre, komine, repini rezanci, a sve to u količinama od 10 do 30 kg dnevno.

Obroci sa silažama se moraju dopunjavati belančevinastim hranivima, pre svega, sačmama soje i suncokreta.

Vujčić Nenad, dipl. ing.

Značaj zimskog i ranoprolećnog prskanja voćaka

Zimsko prskanje voćaka ima za cilj da smanji brojnost štetočina i bolesti koje su u odgovarajućim stadijumima, otpornim na niske temperature, prezimljavaju u krošnjama voćaka, na granama i pupoljcima. Izvodi se nakon izvršene rezidbe i iznošenja grana iz voćnjaka. Iako znamo da znate, podsećamo vas da prilikom rezidbe, odstranite sve oštećene grane kao i zaostale plodove koji predstavljaju izvor zaraze za sledeću vegetacionu sezonu.

Zimsko prskanje treba izvršiti temeljno tj. dobro okupiti svako stablo, tako da nakon završenog tretmana primenjeni rastvor bude prisutan na celoj površini stabla. Prska se po sunčanom i tihom vremenu, bez vetra. Temperatura prilikom prskanja mora da bude preko 8 stepeni, jer se mineralna ulja na lepe za tretiranu površinu ako je temperatura niža od 8 stepeni.

Jabuka

Prvo tretiranje u zasadu jabuke treba obaviti kada se jabuka nalazi u feno fazi bubrenja pupoljaka **bakarnim preparatima** u količini 5kg/ha (Bakaroksihlorid WP 50, Cuprozin, Funguran i dr.) i **mineralnim uljima** u količini 25l/ha (Galmin, Belo ulje i dr.) Naredno prskanje u zasadu jabuke treba obaviti u feno fazi mišjih ušiju, u cilju suzbijanja pepelnice jabuke, čadjave krastavosti i raznih štetnih insekata.

Kruška

Prvo tretiranje u zasadu kruške treba obaviti kada se kruška nalazi u feno fazi mirovanja preparatima na bazi **a.m. mineralnih ulja** u količini 30l/ha (Galmin, Belo ulje i dr.) zbog prezimljujućih formi biljnih vašiju i preparata na bazi **a.m. hlorpirifos** (Pyrinex) u količini od 2l/ha, jer odrasli insekti kruškine buve – *Psylla piri*, prezimljavaju u pukotinama kore voćaka i pri kraju zime, kada temperature predje 5 stepeni počinju da se hrane sisajući sokove iz mladih nabubrelih pupoljaka. Kada se kruška nalazi u fenofazi bubrenja pupoljaka treba obaviti tretman sa **bakarnim preparatima** u količini 5kg/ha (Bakaroksihlorid WP 50, Cuprozin, Funguran i dr.) zbog bakterijske plamenjače voćaka *Erwinia amylovora*.

Šljiva

Prvo tretiranje u zasadu šljive treba obaviti kada se šljiva nalazi u feno fazi bubrenja pupoljaka **bakarnim preparatima** u količini 5kg/ha (Bakaroksihlorid WP 50, Cuprozin, Funguran i dr.) zbog prezimljujućih oblika – *Polystigma rubrum*, prouzročivač plamenjače šljive, *Puccinia pruni spinosae*, prouzročivač rdje šljive, i *Monilinia spp.*, prouzročivač truleži plodova koštičavog voća i **mineralnim uljima** u količini 25l/ha (Galmin, Belo ulje i dr.)

Trešnja i Višnja

Prvo tretiranje u zasadu trešnje i višnje treba obaviti u feno fazi mirovanja **bakarnim preparatima** u količini 5kg/ha (Bakaroksihlorid WP 50, Cuprozin, Funguran i dr.) zbog prezimljujućih oblika – *Stigmata carpophila*, prouzročivač šupljikavosti lista koštičavog voća i *Monilinia spp.* – prouzročivač truleži plodova koštičavog voća.

Breskva i Nektarina

Prvo tretiranje u zasadu breskve i nektarine treba obaviti u feno fazi mirovanja vegetacije **bakarnim preparatima** u količini 5kg/ha (Bakaroksihlorid WP 50, Cuprozin, Funguran i dr.) zbog prezimljujućih oblika – *Stigmata carpophila*, prouzročivač šupljikavosti lista koštičavog voća i *Monilinia spp.* – prouzročivač truleži plodova koštičavog voća. Drugo prskanje treba obaviti na početku bubrenja pupoljaka tj. pojava zelene tačke na vrhu pupoljaka preparatima na bazi a.m. **cirama** (Ciram 4kg/ha) ili a.m. **horotalonila** (Bravo ili Dakoflo 3l/ha) zbog patogena *Taphrina deformans*, prouzročivača kovrdžavosti lista breskve.

Kajsija

Prvo tretiranje u zasadu kajsije treba obaviti u feno fazi mirovanja vegetacije **bakarnim preparatima** u količini 5kg/ha (Bakaroksihlorid WP 50, Cuprozin, Funguran i dr.), zbog prezimljujućih oblika – *Stigmata carpophila*, prouzročivač šupljikavosti lista koštičavog voća i

Monilinia spp. – prouzročivač truleži plodova koštičavog voća kao i epifitne populacije bakterija iz roda *Pseudomonas spp.*

Jovica Jurišić, dipl.ing.

Centrala: (012)553-131 ;Direktor:553-132;Fax:553-133; e-mail: pssstig@nadlanu.com